

Ik wil salarisverhoging!

Blijspel in twee bedrijven

door

PETER DAMEN

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **IK WIL SALARISVERHOGING!** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **PETER DAMEN** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **7** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

PERSONEN:

JOHN WIERSMA - werkt op een kantoor. Is een zeker type wat in uitdrukking komt door woord en gebaar. "Slijmerig" type naar baas toe.

YVONNE WIERSMA - vrouw van John. Vlot type. Zegt waar het op staat. Moet de baas van John niet.

KARIN WIERSMA - dochter. Leuke meid. Sociaal, meelevend type.

LAURENS-JAN VAN OSTAYEN - (L.J.) Is de baas van John. Heeft ruzie met zijn vrouw en is bij haar weggegaan. Zoekt nu onderdak. Bazig type.

NORA VAN OSTAYEN - vrouw van L.J. Wil het weer goed maken met L.J. Is wanhopig.

MEVR. SMITS - inwonende moeder van Yvonne. Vlotte vrouw. Ondernemend type.

KAREL - vriend van Karin. Alternatief, zeker, ietwat simpel figuur. Komt tot uitdrukking in kleding en gebaar.

DECOR:

Stelt een huiskamer voor. Rechtsvoor is de deur van binnenkomst, linksachter de deur van kamertje. Linksvoor de deur naar keuken. Achter is een deur naar kast. Het geheel is redelijk welgesteld ingericht. Zeker een bank met een paar makkelijke stoelen. Verder aankleding naar eigen inzicht.

EERSTE BEDRIJF

Als het doek opengaat is de lege huiskamer te zien.

John (*van achter toneel*): Yvonne? Yvonne? (*hoofd deur binnenkomst*)
Yvonne ben je hier? (*in hal*) Wacht even hier dan ga ik voor de
zekerheid in de keuken kijken. (*op "zeker" gekleed, loopt keukendeur*
in) Yvonne ben je in de keuken? (*loopt terug naar deur binnenkomst*)
Kom maar verder. Ze is er niet.

L.J. (*kostuum aan, draagzak met pop voor lichaam, rondkijkend*): Je hebt
het netjes voor elkaar John.

John: Doe mijn best mijnheer van Ostayen.

L.J. (*vinger omhoog*): De naam is Laurens-Jan.

John: Natuurlijk eh.. Laurens-Jan.

L.J.: Laat me even uitspreken. Voor vrienden L.J.

John: Neem me niet kwalijk dat ik u onderbrak. Ik mag dus L.J. zeggen?

L.J.: Ik zei toch voor vrienden L.J. (*arm om schouders van John*) En
iemand die mij bij zijn thuis laat logeren is mijn vriend.

John: Daar ben ik blij om mijnheer van.. eh L.J.

L.J. (*heft handen omhoog*): Natuurlijk geldt dat alleen voor thuis. Op de
zaak ben ik voor jou weer gewoon mijnheer van Ostayen. Ik ben
tenslotte je baas. Een zekere afstand moet daar zijn.

John (*haastig*): Maar natuurlijk mijnheer van.. ik bedoel L.J. Wilt u eh wil
je niet gaan zitten?

L.J. (*kijkt rond gaat in makkelijke stoel zitten*): Dank je. (*kijkt naar pop*)
Hij slaapt gelukkig nog rustig.

John (*ijberend, zenuwachtig*): Ja, dat is een klein probleempje denk ik.

L.J. (*verbaasd*): Hoezo? Probleem? Ik dacht dat je alles in de hand had?

John (*haastig*): Heb ik ook, heb ik ook. Alleen had ik niet gedacht dat u
eh.. ik bedoel dat je de (*wijst naar draagzak*) mee zou nemen.

L.J.: Je bedoelt je had niet verwacht dat ik William mee zou brengen?

John: Dat is precies wat ik bedoel mijnheer van eh... L.J.

L.J. (*staat op*): Als William niet welkom is dan ga ik weer.

John (*haastig naar L.J. drukt deze in stoel*): Nee nee, dat bedoel ik niet.
Alleen moet ik mijn vrouw nu vertellen dat niet alleen u eh ik bedoel
dat niet alleen jij hier logeert maar ook nog de kleine en dat is dat
probleempje waar ik het net over had.

L.J.: De meeste vrouwen houden wel van een baby. Zou ze het erg
vinden van? (*wijst pop*)

John (*wegwerpgebaar*): O nee hoor. Geen enkel bezwaar. Ik ken mijn
Yvonne toch. Die staat vierkant achter me. (*zucht, zachter*) Hoop ik.

L.J.: Prima, dat hoor ik graag. Vrouwen die achter hun man staan. Wij mannen moeten ons tenslotte laten gelden niet dan?

John (*knikt heftig*): Natuurlijk, helemaal mee eens. Dat was vroeger al en dat geldt natuurlijk nog steeds.

L.J.: Je bent een man naar mijn hart John. Op jou kan ik bouwen. Dat zal ik onthouden. Ook als we op kantoor zijn.

John: Graag mijnheer.. eh ik bedoel L.J. Nu we het toch over kantoor hebben. (*ongemakkelijk*) Zou u eh.. zou jij niet eens willen overwegen eh.. Ik bedoel kan ik geen eh.. salarisverhoging krijgen. (*haastig*) Alleen als het kan hoor.

L.J. (*verveeld*): Hè John, moet je me daar nu mee lastig vallen? Ik heb nu andere problemen aan mijn hoofd. Bovendien gaan de zaken niet bijster. Dat moet jij toch ook weten?

John: Sorry dat ik het vroeg mijnheer van.. L.J.

L.J. (*kijkt rond*): Maar waar kan ik logeren? (*wijst boven*) Slapen wij boven?

John (*wijst naar deur kamer Mevr. Smits*): Nee hoor. U slaapt in die kamer. Dat is eigenlijk de kamer van mijn schoonmoeder.

L.J. (*verbaasd*): O?

John: Maar die is nu met vakantie. Gelukkig. Nu staat die kamer toch leeg. Zodoende kunt u eh.. jij eh.. jullie erin.

L.J.: Mooi. (*staat op*) Dan zal ik me eens gaan installeren.

John: Ze blijft toch een paar weken weg.

L.J.: Wie?

John: Mijn schoonmoeder. Het is toch maar voor een paar weken dat u eh.. jij.. eh.. jullie hier logeren?

L.J.: Inderdaad. Dan zijn wij weer weg. Geloof me, van ons zal je geen last hebben. (*loopt richting deur Mevr. Smits*)

John (*haastig*): Gelukkig. Niet dat u eh.. jullie hier niet welkom zijn maar dan moet schoonmoeder weer in haar eigen kamer. Zodoende.

L.J.: Ik begrijp het. (*kijkt in kamer, terug*) Mooie kamer. Prima. Alleen...

John: Alleen?

L.J.: Er is geen slaappleats (*wijst pop*) voor William.

John: Heb ik aan gedacht. Op zolder staat nog een campingbedje van Karin. Daar kan de kleine William wel in.

L.J. (*knikt*): Mijn complimenten John. Prima gedacht. Goed doordacht. Dat waardeer ik. Zal ik niet vergeten. (*wrijft in handen*) Mooi. Wil je even.. (*wijst deur binnenkomst*)

John: U eh.. je bedoelt?

L.J.: In de hal staan m'n koffers. Ik kan die moeilijk dragen met William voor mijn buik. Zou jij.. (*wijst weer*)

John (*haastig*): Maar natuurlijk. Ik haal ze even. (*af, even later weer op zeulend met twee zware koffers*)

L.J.: Ik zou je graag helpen maar de kleine he.

John: Begrijp ik, het is geen moeite. (*bij deur Mevr. Smits*) Gaat u eh.. ga jij maar eerst.

L.J.: Dank je.

John (*poging in deur met beide koffers lukt niet draagt koffer één voor één binnen, in deur*): Zo nu kunt u eh.. kunnen jullie je installeren. Ik ga het campingbedje halen. Tot direct, ben zo terug. (*deur dicht, zucht*) Hoe vertel ik dit tegen Yvonne? Ze heeft die baas van me toch al niet te hoog en nu nog dat kleintje erbij ook. (*zucht*) Waar ben ik aan begonnen? Maar ik zal eerst dat bedje gaan halen. (*af*)

Karin (*achter toneel*): Mam? Pap? (*kijkt om keukendeur*) Mam? Pap? (*in deur*) Ze zijn er niet. We zijn alleen. Kom maar. (*op leuk gekleed*)

Karel (*op, "alternatief" gekleed, kijkt rond*): Leuk, wel burgerlijk maar leuk gemeubileerd. Ze zijn niet thuis?

Karin (*schudt hoofd*): Nee dat komt goed uit ook want ik heb hun nog niets verteld. (*wijst op Karel en zichzelf*) Over ons bedoel ik dan.

Karel: Dat klopt niet Karin. We moeten eerlijk zijn ten opzichte van elkaar. Ieder mens heeft in zijn eigen ik de eerlijkheid.

Karin: Goed, goed. Ik had het moeten vertellen maar dat is nu eenmaal niet gebeurd. Je bent er nu toch. Ik vertel hen straks wel over ons.

Karel (*loopt richting keuken*): Dan lijkt het me ook beter om straks terug te komen.

Karin (*houdt hem tegen*): Nee, nee. Je bent nu hier en je blijft hier. Het lijkt wel of je vlucht voor mijn ouders.

Karel (*aarzelend*): Nou eh. Het is geen echte vlucht. Maar in het diepste van ieder mens zit toch een zekere angst. Ik weet nog toen ik zo groot was (*klein gebaar boven grond*) was ik bang voor honden. Ik heb dat zelf overwonnen door..

Karin: Rustig Karel. Niet doordraven. Je bent hier en je blijft hier. Ik vertel tegen mijn ouders over ons en alles is oké. Goed?

Karel (*zucht diep*): Oké. Ik begrijp het.

Karin: Mooi, ik wil je niet kwijt raken. Ik bedoel je bent nu binnen en.. (*achter het toneel een hoop lawaai, haastig*) Vlug verstop je.

Karel (*zenuwachtig heen en weer*): Waar?

Karin: In de kast, (*duwt hem richting kast*) ga maar even in de kast. Ik kom je zo halen.

Karel (*in deur kast*): In mijn diepste ik heb ik toch een zekere afkeer voor afgesloten ruimten. Ik..

Karin (*zenuwachtig*): Schiet nu op Karel. Direct staat hier iemand. Zie het maar als therapie.

Karel (*knikt*): Een goed idee. Een therapie om van mijn angst af te komen. Goed gevonden. Ik.. (*Karin gebaart van weg. Karel deur dicht*)

John (*op met babybedje, loopt mank*): Potverdorie donder ik van de onderste tree af.

Karin (*bezorgd*): En?

John (*bekijkt bedje*): Nee ik geloof niet dat er iets kapot is.

Karin: Ik bedoel heb jezelf niets?

John: O dat? (*schudt hoofd*) Nee. Mijn been doet wat pijn verder niets.

Karin: Wat ga je daarmee doen?

John: Waarmee? (*kijkt om. Karin wijst bedje*) O dit? Nou het is zo dat. Ik bedoel je moeder zal..

Karin: Pap. (*blij*) Je bedoelt gezinsuitbreiding?

John: Nou nee, nou ja, eigenlijk zou je dat toch zo wel kunnen noemen. Alleen..

Karin (*omarming John*): Pap, wat heerlijk. Een zusje of een broertje erbij.

John: Nou dat is het eigenlijk niet. Ik..

L.J. (*op, met pop*): Wat was dat voor lawaai?

John: L.J., je hebt het gehoord?

L.J.: Iedereen heeft het gehoord. William is er wakker van geworden. (*tot pop, andere stem*) He jongen. Ja jij deed schrikken he?

Karin: Vader vergat de onderste tree.

L.J.: O. En?

John: Gelukkig niets aan mijn been.

L.J. (*zucht*): Ik bedoel is er iets aan dat bedje? Is het nog heel?

John (*haastig*): Nee hoor. Alles is nog heel.

Karin (*wijst L.J.*): Wie is dat eigenlijk?

John: O dat is mijn baas.

L.J. (*uitgestoken handen naar Karin*): Mijn naam is Laurens-Jan van Ostayen. (*schudt hand*)

Karin: Leuk. Ik ben Karin Wiersma.

L.J. (*slaat hand voor mond*): Wat? Ben jij de kleine Karin? Dat is jaren geleden dat ik je gezien heb. Je was toen zo. (*klein gebaar boven vloer*)

John: Nou het was iets meer. Maar het is inderdaad lang geleden.

L.J. (*schudt hoofd*): Waar blijft de tijd.

John: We worden oud L.J.

L.J.: Als ik dat zo (*wijst Karin*) zie inderdaad. Het is een hele dame.

Karin: Ik begrijp alleen niet wat u hier komt doen. Ik bedoel..

John: Mijnheer.. ik bedoel L.J. logeert een paar weekjes bij ons. Hij heeft een.. hoe zal ik het zeggen.

L.J.: Gewoon zoals het is. Ik heb een meningsverschil met mijn vrouw en het leek me beter om enige afstand te bewaren. Waarbij ik direct zeg dat het niet mijn fout is dat het zover gekomen is.

John (*zucht*): Vrouwen hè.

L.J. (*zucht*): Ja, vrouwen.

Karin (*kijkt van de een naar de ander*): Wat willen jullie daarmee zeggen?

John (*haastig*): Niets. Helemaal niets. Wat ik wel wilde zeggen is dat mijnheer van eh.. ik bedoel L.J. hier dus een paar weekjes logeert.

Karin: Hier? Waar moet hij dan slapen?

John (*wijst kamer Mevr. Smits*): In de kamer van oma. Die is toch op vakantie? Komt mooi uit.

Karin: Op zich een goed idee.

L.J.: Ik ben je vader ook dankbaar. Zal dit niet gauw vergeten John.

Karin: En die (*wijst draagzak*) die.. baby?

L.J. (*beschermd handen om baby*): Die is van mijn vrouw en mij.

Karin: Dat begrijp ik. Maar wat doet die hier.

L.J.: Het leek me in de gegeven omstandigheden beter om mijn zoon mee te nemen. Het leek me niet goed voor zijn opvoeding om hem nu bij zijn moeder te laten.

Karin: Kan zijn. Maar wie zorgt er dan voor hem?

L.J.: Ik. Wie anders?

Karin: Goed. Ik vind het een prima idee. Goed van je pap om de verschoppelingen een huis aan te bieden.

John (*wijst Karin, trots*): Mijn dochter.

Karin: We moeten meer open staan voor elkaar. Elkaar steunen. Voor elkaar opkomen. (*balt vuist*) Weg met de vooroordelen.

John (*wijst Karin*): Mijn dochter. Zet zich voor iedereen en alles in.

Karin: Ja iemand zal het toch moeten doen. (*kijkt naar baby*)

Och wat een dotje. (*slaat hand voor mond*) Nu begrijp ik wat je bedoelde met gezinsuitbreiding.

John (*wijst Karin*): Mijn dochter. Je dacht toch niet echt dat je moeder... (*gebaar van dikke buik*)

Karin: Even wel.

John: Ha.. ha. Alleen de gedachte al. Ha ha je wilt je moeder opzadelen met nog een kind? Ha ha ik weet zeker dat je moeder daar niet blij mee zou zijn. Ha ha. (*wrijft tranen uit ogen*)

Karin: En je denkt wel dat ze blij is met die baby?

John: Ha ha zeg dat wel. Ha ha.... (*opeens stil*) Je zegt daar zoiets.

L.J.: Ik hoor het al. Ik ben niet welkom. (*sloft naar deur Mevr. Smits*)

Karin: Pap!! (*gebaar naar L.J.*)

John: L.J.! Geloof me Yvonne is er wel blij mee. Het.. het is tenslotte niet van haarzelf. Ik bedoel een eigen kind is toch anders dan..

L.J.: Goed. Zet jij dan dat bedje op mijn kamer. *(tot pop, andere stem)*
 William moet zo zachtjes aan eten he jongen en dan slaapjes doen.

John: U eh.. ik bedoel je hebt gelijk L.J. We moeten aan de kinderen denken. Dat is tenslotte onze toekomst. Ik zal gauw dat bedje opzetten. *(mank lopend deur Mevr. Smits af)*

Karin: Ik zal u..

L.J.: Je.. voor vrienden heet ik L.J. *(arm om schouders van Karin)* En ik geloof dat we zeker vrienden worden niet dan?

Karin *(kijkt naar arm)*: Zou u eh zou jij het denken?

L.J.: Vast wel. Ik geloof vast dat wij het goed met elkaar kunnen vinden.

Karin: Ik hoop het. *(naar pop)* Zal ik jou dan eens helpen? Ja lach maar eens. *(wijst pop)* Een vriendelijk baasje.

L.J.: Net als zijn vader. Net als zijn vader. *(beiden af)*

Karel *(gooit deur open, puffend op)*: Karin ik houd het niet meer uit in die kast. Ik heb alle innerlijke krachten aangesproken. Het helpt niet meer. *(zucht diep, kijkt rond)* Karin?

Karin *(op, met babyfles)*: Ik zal even de melk warm maken. Nee niet zo pap, die andere poot moet eerst uit. Zo ja.

Karel: Karin. *(loopt naar haar toe)* Ik hield het niet meer uit in die kast. *(wijst deur Mevr. Smits)* Is je vader daar?

Karin: Ja, maar ik heb hem nog niet verteld over ons. Je moet weer terug.

Karel: Weer terug? *(schudt hoofd)* Nee dat doe ik niet. *(telt op vingers)* Ik heb alle ademhalings-technieken gedaan die ik kende, ik heb gemediteerd, ik heb mijn slapen *(doet voor)* gemasseerd, ik heb aan iets anders gedacht. Ik heb zelfs aan die ene gifabriek gedacht maar niets hielp. *(wuift zich koelte toe)* Ik kreeg het benauwd.

Karin: Maar lieve schat, wat moeten mijn ouders wel niet denken als je zo opeens voor hen staat?

Karel: Kan me niet schelen. Ik ga niet meer in die kast. *(ziet fles)* Hebben jullie een baby?

Karin *(schudt hoofd)*: Nee hoor, dat is een voor kleintje van de baas van mijn vader. Die logeert hier. *(vertederd)* Het is toch zo'n moppie. *(loopt richting keuken)* Ik moet nu echt die fles warm gaan maken, hij heeft honger. *(af)*

Karel: Maar Karin, wat moet ik doen? Bovendien is die melk wel van biologisch gevoerde koeien? Ik..

Yvonne *(op, leuk gekleed)*: Goedendag. Ik.. Wie ben jij?

Karel *(schrikt)*: Ik.. eh.. Ik ben.. En u? Wie bent u?

Yvonne: Ik woon hier..... Ik ben mevrouw Wiersma. Maar jij? Wie ben jij?

Karel: Je kunt je afvragen of iemand zichzelf kent. Is het niet zo dat men steeds op zoek is naar zichzelf? Steeds *(loopt richting kastdeur)*

verlegt men zijn grenzen. Steeds ontdekt men nieuwe dingen in zichzelf. Steeds.. (*in kast*)

Yvonne: Maar... Ik bedoel wat doe jij in..

John (*in deur Mevr. Smits*): Zo staat het wel stevig. Niets meer aan doen. Ik zal kijken of Yvonne er al is. (*op, schrikt*) Yvonne, je bent er al.

Yvonne (*wijst kastdeur*): Er zit iemand bij ons in de..

John: Je zult wel denken tegen wie stond hij daar te praten. (*loopt naar Yvonne pakt arm, trekt haar in bank*) En dan heb je nog groot gelijk ook als je dat denkt.

Yvonne: Wat moet ik denken?

John: Het is maar voor een paar weekjes. Bovendien weet ik dat je het niet erg vindt.

Yvonne: Wat bedoel je? Weet je trouwens dat er iemand in de.. (*wijst kastdeur*)

John: Natuurlijk weet ik dat en ik weet ook dat jij er mee in zult stemmen. Hij is binnen een paar weekjes weer weg en dan zijn we weer op ons zelf. Als je je moeder niet mee rekent.

Yvonne: Moeder? Is die terug dan?

John: Nee. Hoezo?

Yvonne: Wat deed je dan op haar kamer?

John: Dat zeg ik toch net. Hij is zo weg.

Yvonne: Wie? Over wie heb je het?

John: Ik heb het over..

Karin (*op, probeert fles op arm*): Ik hoop dat die melk zo goed is. Ik weet ook niet hoe warm die moet zijn.

Yvonne: Melk?

Karin (*schrikt, fles achter rug*): Moeder. Je bent weer thuis.

Yvonne (*staat op*): Wat is hier aan de hand? Kom ik thuis en iemand verdwijnt zomaar in de.. (*wijst kastdeur*) je vader staat in moeder d'r kamer te praten en jij komt met een baby-fles in de kamer.

John: Nou eh het is zo dat mijn baas....

Yvonne: Die engerd?

John (*kijkt naar deur oma*): Ssst, niet zo hard. (*vlug*) Mijn baas heeft ruzie met zijn vrouw en nu is hij hier.

Yvonne: Wa.. wa.. wat?

Karin: Nou zijn baas heeft..

Yvonne: Ik hoor wel wat hij zegt.

Karin: En je zei wat.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto